Śmiegłowski Laurentii: Ode in funere incomparabilis Viri - Martini Ploćii S.T.D. conscripta.

ODE

In funere incomparabilis Viri, Admodum Reuerendi Domini

MARTINI PŁOCII, SACRÆ THEOL: BACCAL: ET PROFESSORIS DIGNISSIMI, AD S. FLORIANI CANONICI, ARCHIdiaconi Curelouien. &c. &c. Viri de Academia meritissimi.

Conscripta

A

M. LAVRENTIO SMIESZKOWIC,
Professore Nouoduorsciano.

CRACOVIÆ,
Ex Officina Andreæ Petr: S. R. M. Typogr. A. D. 1618.

D. Chrysost.

Offeramus Deo vitam pro munere, quam obligamur pro debito reddere.

ODE TRICOL: TETRASTR.

EHeu labores, heu Academici
Truces labores, quã metitis viros
Exlege veſtra falce, quàm ante
Tempus & ante diem iubetis
Exire iuſtis de ſtationibus
Meros ocellos, fulcra Academiæ,
Et victimas ex his recentes
Aſtruitis Libitinæ iniquæ.
Veſtrâ manu veſtrâ occubuit meæ
Altricis almæ delicium vnicum,
Magnumq́; tutamen decoris
Illius, ah perijt viriles
Vix natus annos Plocivs inclytus.
Ceu bos aratro non memor eximi
Exaggerat glebas, & inter
Irrequietam operam laborum

Neruis

Neruis renisus, concidit in sui
Heri parandis commoditatibus,
Interq; curas peruicaces
Impiger emoritur. Gemellum
Desiderandus PLOCIVS in modum
Non ante curam ponere desijt
Quàm mẽbra iam fractus labore
Non operæprecia emereri
Valebat; & iam coctus ab improbo
Morbo, cathedræ insistere pertinax
Prægestiebat, cygneosq;
Mox moriturus obire cantus.
Sic ô fideles sic Academici
Mori ante tempus nostra colonia est,
Viuosq; adhuc præferre tristem
Corporis exanimi figuram.
Natura quidquid scilicet imperat
Assueta regno non variabili,

Hoc

Hoc nos redonemus lubentes
Solicitæ patriæ; quam & ipsa
Largita vitam est, depositum velut
Reddamus iniussi. Haud mihi credite
Longùm ille viuit quem colorat
Canities tremulæ senectæ,
Et qui remotos enumerat dies
Diues peracti temporis. Ille mî
Annosus exegit sat vsq;
Plurima sæcula, quem illibati
Mores per orbis compita prædicant,
Intaminatum deside ab otio;
Compendiosa ætate seram
Qui anteijt meritis senectam:
Et cuius olim viuida gloria
Obliuiosis funeribus caret,
Semperq; superuictura sospes
Famâ hominũ retrò subsequẽtũ.

O viuis

O viuis & tu commemorabilis
Diuq; viues, fax Academiæ,
MARTINE PLOCI, nec ſepulchro
Contumulabitur illa virtus.
Non illa morum candida ſanctitas,
Et mens ſerenâ luce retectior.
Non veritatis mira flamma,
Cuius eras ſtabilis ſacerdos;
Quiduis paratus ferre viriliter,
Peccare quàm, quod læderet hanc Deã;
Nę conſciæ menti pateret
Lingua quod occuluiſſet infans.
Iam ſerioſam quid ſapientiam
Tuam retexam? Seu Sophiæ abdita
Secreta recludens docebas;
Seu fidei tacitæ receſſus
Imperuios miro indicio dabas
Cuiq; audientum çernere peruios;
Seu in

Seu in Dei templis verendis
Dogma ſalutiferum canebas,
Pendens cathedra de venerabili
Canorus ales: magnus vbiq; eras
Famam elaboratam vehens, &
Nomina concilians venuſta
Almæ parenti noſtræ Academiæ.
Teſtatur iſtud luctibus obſita
Suſpirijs fruſtra laborans
Tam celebri viduata gnato.
Exemplar, ac te, veri Academici
Monſtrat frequenti proli, imitabilem;
Multoſq; voto ardentiore
Conſimiles amat intueri.
O digna cœlo mens (voueo ſpei
Plenus bonæ) iam nunc ſuperis choris
Immiſta, lauro haud languènte
Relligioſi animi refulges.

O iam

O iam laborum quêis cumulaueras
Spartam, reportas inclyta præmia;
Illasq́; grandes nunc tuorum
Cœlo animas Academicorum
Videns; vides iam, ſic morientium
Quàm ſors beata eſt. Scilicet is labor
Penſatus hîc paruo didactro,
Promeritas ibi fert coronas.